

Nhìn Lên Trời Liên Khương

Tôi múc một chén gạo / gọi lũ chim bay về...Tôi múc trái tim, nhe, gọi em về có được?

Sao em cứ chớp chớp / hai con mắt hả em? Em không phải là chim...Trái tim anh...không phải...

...để một một người con gái / nâng niu về nhà chồng!

*

Mười bảy tuổi, sang sông. Đôi mắt nàng chớp chớp. Chân mây nhìn muốn ngợp. Chân mày càng xa xôi...

Những đám mây cứ trôi...bồng bênh không tại gió...mà có cái gì đó / làm mây bồng bênh trôi...

Em có lần hỏi tôi "có biết chùa Long Thửu"? Tôi nói tôi không hiểu / Long Thửu nghĩa là gì...

Hỏi đó, em bỏ đi / về Thái Phiên, thì phải?

Rồi, một người con gái, lấy chồng, đi qua sông...

*

Ngày của tôi trống không. Tiếng chuông Chùa vang vọng. Hình như mây gợn sóng? Hình như buồn...tự nhiên!

Hình như tôi rất hiền? Nhớ em hiền như Phật! Có gì đâu phải khóc / khi em là người dưng!

Tôi lang thang trong rừng / khi dừng quân nghỉ mệt. Tại sao mình không chết / như bạn vừa hy sinh?

Máy bay chuyển thương binh / còn để vương giọt máu. Em lấy chồng, theo Đạo / thấy Chúa đau làm sao?

*Tôi nghĩ đời chiêm bao
Bài thơ này xếp lại
Mai, buồn buồn đem trả
nhìn, lại thấy Quê Hương!*

Em à, một chữ Thương / mà đoạn trường nối đoạn! Bến đò xưa còn nắng...rồi nắng tàn, hoàng hôn...

Nhìn lên trời Liên Khương, máy bay vừa cất cánh. Chim bay đâu?Mùa lạnh?

Trần Văn Lệ

